



**Tractatus Exegeticus Ad Librum III. Decretalium Gregorii
IX. Materiam successionis Testamentariæ, & Legitimæ,
nec non Parochorum, Regularium, & Patronorum jura,
aliaque ad rem Liturgicam spectantia ...**

Scharz, Oddo

Salisburgi, 1740

Titulus XLIV. De Custodia Eucharistiæ, Chrysmatis, & aliorum
Sacramentorum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-63798](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-63798)

TITULUS XLIII.

De Presbytero non baptizato.

Materiam hujus Tituli compendio damus. Agitur de Presbytero non Baptizato & Ordinato, & deciditur, talem suscepto Baptismo denuo esse Ordinandum *cap. 1. § 3. h. t.* Et recte: Nam, ut ait Pontifex in *cap. 3. h. t.* Baptismus est omnium Sacramentorum janua, & fundamentum, & ante susceptionem Baptismi non suscipitur aliud Sacramentum, quoniam, ubi fundamentum non est, superædificari non potest. Interim necesse haud est, ut, qui Sacerdos ordinari petit, prius legitimis probationibus fidem faciat de suscepto Baptismo, sed hoc ipso, quod inter fideles constanter conversatum, & à parentibus Christianis natum esse constet, tam violenta præsumptio pro suscepto Baptismo militat, ut, nisi evidentissimis argumentis contrarium, probetur, pro certitudine habeatur. *d. cap. 3. h. t.*

TITULUS XLIV.

De Custodia Eucharistiæ, Chrysmatis, & aliorum Sacramentorum.

Si sancta sancte tractare, & eaque in loco decenti reponere ipsis quoque Ethnicis religioni fuit, ut discimus ex Ulpiano in *l. 9. §. 2. ff. de R. D.* ubi scribit: *Illud notandum est, aliud esse sacrum locum, aliud sacrarium. Sacer locus est locus consecratus, sacrarium est locus, in quo sacra reponuntur; quanto magis hæc cura nos tangere debet, qui non fucata sacra cum Ethnicis colimus, sed verum DEUM in Sacramentis adoramus: idcirco qualiter & in quo loco S. Eucharistia, Chryσμα, ac reliqua Sacramenta asservari debeant, sub præsentibus Rubrica exponitur.*

§. Uni-

§. Unicus.

Rubrica cum Nigro h. t. breviter explanatur.

S U M M A R I A.

1. Evcharistia, & sacra Olea in Ecclesia Parochiali decenter asservari debent.
2. Negligentia hac in re admissa graviter castiganda.
3. Non tamen in eodem loco Evcharistia cum sacris liquoribus reponenda est.
4. Quæ contra asservationem Evcharistiæ opponit Bœhmerus, destruuntur.
5. In Ecclesiis nec profana negotia tractanda, nec res profane recondenda.
6. Sicut nec Evcharistia in Ecclesiis Monialium intra chorum asservari potest.

IN cap. 1. h. t. cui consonat cap. 93. de Consecrat. dist. 2. Concil. Trid. Sess. 13. de Sacram. Evchar. cap. 6. præcipitur imprimis omnibus Parochis, & Ecclesiarum Rectoribus, ut S. Evcharistiam, & S. Chryisma, aliaque Olea consecrata in Ecclesiis Parochialibus (Capellis enim vel aliis Ecclesiis non Parochialibus jus hoc sine Concessione S. Pontificis non competere advertit Piafeci in *Prax. Episc. part. 2. cap. 3. art. 5. num. 7.* & Clericatus de *Evchar. Decis. 60. num. 4.*) fideliter asservent, & in loco decenti custodiant, pro futuris infirmorum, aut aliorum necessitatibus, ne impia manus ad ea extendatur, & ad artes nefandas auferri possint, prout de S. Evcharistia à malefico quodam extra Ecclesiam asportata textus est in cap. 18. de Homicid. & plura horrenda idgenus flagitia legi possunt apud Martinum Delrio *Disquis. Magic. part. 1. Q. 3. sect. 1.* & Theophil. Raynaudum tom. 6. de *Evchar. cap. 6. num. 23.*

Itaque negligentes tribus mensibus ab officio suspendi jubentur, gravius puniendi, quando re ipsa aliquid ex præfatis per ipsorum negligentiam

auferri contigerit; si enim absurdum est, negligentiam committere in profanis, quanto magis in sacris cap. 1. h. t. ut subinde, qui occasionem damni dedit, damnum dedisse videatur. cap. 50. dist. 50. l. 30. §. 3. ff. ad Leg. Aquil.

Neque tamen in eodem loco asservanda sunt S. Evcharistia, & dicta S. Olea, sed id potius improbatur à Zerola in *prax. Episc. V. Evcharistia*, quæ tamen duas pyxides argenteas vel eburneas, non vero ligneas propter fractionis periculum, nec lapideas propter pondus, & humiditatem in eodem tabernaculo esse debere ibidem notat, in quarum una conservetur, in altera vero ad infirmos cum decenti habitu, stola videlicet, & superpelliceo, item lumine, & sonante campana deferatur, quæ pixides vel super portatili, vel certe super corporali ponendæ sunt, & octavo quoque die S. Evcharistia renovanda, etiam tempore interdicti cap. 57. de Sent. Excomm. Piafeci in *d. part. 2. cap. 3. art. 3. num. 5.*

Contra asservationem Evcharistiæ Bœhmerus insurgit ad tit. de Celebr. Miss. §. 16. (prout ad eundem tit. jam

Fff 3

ad-

advertimus) & Textum ex cap. 23. de Consecrat. dist. 2. qui S. Clementi ascribitur, producit, qui sic habet: *Tanta in Altario certe holocausta offerantur, quanta populo sufficere debeant. Quod si remanserint, in crastinum non referrentur, sed cum timore & tremore, Clericorum diligentia consumuntur.* Ex quo Textu sic infert: *Vel hoc testimonium evincit, adhuc Saeculo VIII. quo compilatio Pseudo-Isidori publicata est, hanc consuetudinem asservandi Eucharistiam improbatam fuisse.* Stolidi profecto est hæc illatio, quasi vero in Decreto Gratiani nihil contineatur, nisi quod tempore publicationis ejusdem in Ecclesia obtinuit, cum ipse Boëthius ad tit. de Constit. §. 17. & seq. expresse fateatur, quod nonnulla vestigia genuina, & primitiva doctrina pietatisque in Decreto occurrant, & eo nomine Pontifices, quod plura contra antiqua Patrum Decreta innovaverint, à mala fide liberari vix posse confidenter asserat. Ad Textum ipsum quod attinet, respondemus, ibidem referri disciplinam primitivæ Ecclesiæ persecutionibus exagitatæ; ea quippe tempestate fideles clam in cæmeteriis, & locis occultis convenire cgebantur,

nec S. Eucharistiam publice exponere poterant, ne scilicet à Christiani nominis hostibus apprehensa indigne tractaretur, & idcirco congruentius illis temporibus visum est, reliquias Eucharistiæ vel parvulis, vel etiam igni, purissimo elemento consumendas tradere, sicut & hodie Sanguis forte in locum profanum stillans igne absumitur, & cineres in Sacratio reconduntur.

Denique juxta cap. fin. h. tit. ipsis etiam Ecclesiis honor & reverentia, ac custodia adhibenda est, nec profana ibi negotia tractanda, nec res profanæ etiam à Parocho extra cœsum necessitatis ibidem recondendæ sunt, ne domus potius Laicæ, ait Pontifex, quam DEI Basilicæ videantur.

Illud quoque huc referendum esse censemus, quod S. Eucharistia ex prescripto Concil. Trid. Sess. 25. de Regul. cap. 10. in Ecclesiis Monialium publicis, non vero intra chorum, vel septa Monasterii asservari debeat, posse tamen ex causa in Festo aliquo solenniori cum venia superioris ad devotionem Monialium promovendam ibidem exponi docet Vallenensis h. t. n. 3. cum Eman. Sà V. Eucharistia §. 35.

TITULUS XLV.

De Reliquiis, & Veneratione Sanctorum.

Cultum latriæ, quem DEO Eucharistico exhibendum esse in Tit. 41. propugnavimus, è vestigio sequitur cultus Dulia, quem Sanctis, eorumque exuviis defert Ecclesia. Materia hæc Polemica est, ab hæreticis quidem crebrius impu-